

— **Kovács Gyula eselédei.** Az Inám-pusztai gazdaság árva azóta, hogy Kovács Gyula raboskodik. A fogságban színlódó képviselő-radjongással szeretik a gazdasági eselédei, akiknek gondoskodó jötevőjük volt mindenkor. Az inámi föld munkásai, Kovács Gyula hűséges eselédei, most a királyi táblához fordulnak és kérik, hogy az ő jó urukat bocsássák szabadon. Ezt a tervüket a *Népszavához* intézett következő megindító hangú levelükben közlik:

Tekintetes Szerkesztőség! Azon 3 di hónapja a mely idő óta Kovács Gyula országgyűlési képviselő uraságunk nincs itthon oly hosszú ideőknek tűnik föl mintha már évek lenének. Nincs ember a ki nem érezné hiányát nincs szív a mely nem óhajtaná látását, mely megnyugtatóna mindenkinek fölzavart lelkét. Miért ne indulna mozgalom szabadlábra helyezése ügyében a mikor sok szegény özvegy árva színi az ő távol létét és tudja, hogy azon önzetlen jószívű Uraság a ki nem érdeköl hanem a haza iránt nagy szeretetéből lett oly indulatossá, hogy a zsarnokság ellen föllázadjon, s most ártatlanul bűnhődik. Ő neki nem volt szántéka ölni csak a nagy fölháborodás okozta azt, hogy magán kívül ilyen tett, mert ő gonosz ember nem volt úgy annyira, hogy lövéssel még a kastélya körüli éneklő madarakat sem háborgatta volna meg. Miért ne kérnénk szabad lábra bocsátását, mikor az a ki ő ellen követett el merényletet az szabadon járhat pedig nagyobb bünt követett el mint Kovács Gy. mert ő félholtra lőtt pedig jólehet neki nem éreznék oly nagy hiányát s biztosan nem fájna érte annyi szív mint Kovácsért, kinek fogva tartása sok embert elkésérít. Hogy jó lelki ember volt Kovács képviselő ur. azt sok félekép lehetne bizonyítani. Ki tenné meg azt hogy nem kívánja az ő ellenségének, merényletjének megbüntetését mikor ő bűnhődik miattuk. Ebből az is látszik, hogy ő nem másért, hanem a házáért tette a mit tett. Azért mely alázott kérésük Nagy mélytűságu királyi táblától hogy hallgassa meg annyi sok szívkerését, bocsássa szabadon uraságunkat, hogy az a nagy rendetlenség zavar és fájdalom meg szűnjék mely az ő távolléte miatt van. Nagy mélytűságu királyi táblánok vagyunk alázatos szolgálói: (Nevek). Kérjük tek tetes szerktő urat adjon helyet lapjában sorainknak, maradok tisztelettel Inám poszta 912 Auguszt 19/én. (Aláírás.)

A közvetlenségében megható levelet negyvenöt földmunkás írta alá. Vajon a táblán meg hallgatja-e az egyszerű emberek kéréseit?

— **Bauer-Bajor Lajos bűntársa.** A Kereskedelmi Bank családja a rendőrségen azt vallotta, hogy Ryhliczky Zoltánon kívül volt még egy bűntársa: Salgó Ferenc, amerikai állampolgár. Állítása szerint a lopott pénzből ennek adott át hetven ezer koronát. A budapesti rendőrség távirati uton fordult a clevelandi rendőrséghez, amely a táviratában azt felelte, hogy van ott egy Salgó Ferenc-nevű lakos, de ez nem lehet bűntárs, mert már nyolc esztendeje lakik a városban és onnan nem távozott. A rendőrség most azt kutatja, hogy Bauer-Bajor hová tehetette a hiányzó pénzt.

— **Halálosan összeverték** Mészáros Bertalan mályi (Borosod) szüzegetereket Bote Károly kerület, aki röviddel a miskolci kórházba való szállítása után meghalt. Mészáros letartóztatták.

— **Csendőrvirtus.** Egy héttel ezelőtt, este tizenegy órakor Toma István, Weisz Ignác és Sivák József homonnai lakosok a sztrókói vásárra indultak. Amint a megrakodott szekerekkel a tavarnai vámhíd elé értek, Weisz Ignác leugrott a szekérről és kissé visszamaradt. Hirtelen egy csendőr termétt mellette, aki kérdőre vonta, hogy hová megy. A válasza a csendőr brutálisan rátámadt Weiszra és fölpofozta. Weisz rémülten visszashaladt a szekérhez, de a csendőr utánamont, beráncigálta a vámházba és összevissza pofozta és öklözte. A szegény kereskedő sirt, jajgatott, könyörgött, hogy ne bántsa, de hiába. A szekéren ülő férfiak visszahajtottak Tavarnára, ahol a csendőrökre mentek és két csendőrről, meg az őrsparancsnokkal visszasiettek a vámházba. Az őrsparancsnok a garázda csendőrt bevitette a laktanyába és jegyzőkönyvet vett föl az esetről. A megvert Weisz Ignác most betegen fekszik Homonnán.

— **Tengerbe veszett az életmentő.** Az orosz hadikikötő városból, Szabaszipolból a nagy szélvész nyílt tengerre sodort egy katonai léghajót, amelynek a fődelzetén három tiszt volt. Amidőn a léghajó az utána küldött torpedónaszádra leszállt, a léghajósok egyike, Kurkow hadnagy a tengerbe esett és egy matróz, aki a megmentésére sietett, belefullt. A többi léghajós megmenekült.

— **Tiszti uniformist öltött, hogy csalhasson.** A váci 6. honvédhuszár-ezrede Ersekújvárott állomásozó második osztálya hadgyakorlatokon van. A szabály az, hogy ilyen alkalomkor legalább egy tiszt marad az állomáson. A szabály ellenére minden tiszt elutazott és csak négy őrmester maradt otthon a tapasztalatlan rezervista legénységgel. E hó 17-én délután nagy előkelően, csillogó, fényes hadnagy uniformisban megjelent a huszárkaszárnya őrszobájában egy hadnagy. Előbb a tiszteket kereste, majd az őrmestereket, persze egyik sem volt odahaza. A hadnagy ur ekkor azzal a kijelentéssel, hogy vizitet tart, peckesen végigjárta a legénységi szobákat, tudakozódott, érdeklődött, majd megelégedésének adott kifejezést, végül is azzal állott elő, hogy amíg megjön az ügyeletes őrmester — kilovagol, nyergeljenek neki lovat. Ő maga választotta ki a legszebb paripát, a legujabb nyergeket, csillogó, vadonatúj szerszámot tétetett rá, fölült, elegánsan körüllovagolta vagy négyszer a kaszárnya udvarát, a rezervisták tisztelettel bámulták őt, aztán hirtelen elkanyarodott és szépen — kilovagolt. A kapunál őrtálló rezervista nem tudván azt, hogy a kijövőnek és a bemenőnek egyaránt igazolnia kell magát — de meg a tiszturakat nem is tanácsos megszólítani —, tisztelettel utat engedett neki és szalutált. Az álhadnagy pedig, mint aki jól végezte a dolgát, megsarkantyuzta lovat és a poros utcán elvágatott. Nemsokára megjött az ügyeletes őrmester. A rezervisták siettek elmondani a fényes látogatás történetét. Az őrmester majd kővé vált a meglepetéstől, tudván azt, hogy otthon egyetlen hadnagy sincs. Persze özőnével szakadtak a honvédek a szitkok, de hiábavaló volt minden, a „hadnagy ur” nem igen jött, hoppon hagyta vitéz katonákat — és mint új köpenieket, van annyi esze — nem is fog visszajönni, noha a „lázás nyomozás” megindult.

— **Tűzek.** Kedden este a londoni Ettertam-Streeten levő hat emeletes Green-féle papírgyár meggyuladt és a tűz olyan rohamosan terjedt, hogy az egész épület elpusztította. A dőkkokban nagy izgatottság volt, mert attól féltek, hogy a lángok ide is átesapnák. A Themse tulsó partjáról óriási tömeg nézte a tüzet. Emberéletben nem esett kár. — A flensburgi (Schleswig-Holstein) fürdőszállóban szerdán éjjel tűz támadt, amely rohamosan terjedt. A szálló lakóit nagy rémület fogta el és mindenki riadtan menekült az égő házból. A szálló teljesen leégett és a vendégek minden podgyása odaveszett.

Budapestben a Frangepán-utca 30—32. számú telken kedden éjjel eddig meg nem állapított okból kigyulladt Kónes Károly ácsmester istállója. A kocsiszin is leégett és az istállóban bennégett négy ló. A kár hat-nyolcezer korona. A tüzoltók csak hosszas fáradozás után tudták a tüzet eloltani. — A Vay Ádám-utca 3. szám alatt levő diszműaru-üzlet kedden éjjel kigyulladt és az áru legnagyobb része megégett. A tüzet a tüzoltók oltották el.

Szatmárhegyen kigyulladt Zahovecz Mátyás gazda tanyája. Huszezer korona értékű gabona égett oda. — Tótmegyer (Nyitra) községben gróf Károlyi Alajos gazdasági gépgyára hétfőn éjjel, eddig ki nem derített okból kigyulladt. A korán fekvő falusi nép a tüzet későn vette észre, úgy hogy a nagy épületet már nem lehetett megmenteni. A kár nagy.

— **A temesvári sakkverseny szerdai kilencedik fordulójában** Havasi megverte Rétit, Steiner élénk támadással Székelyt. Dalmy veszített Merényi ellen, az Asztalos-Breuer-játszma remis lett. Tyroler megverte Pesicet.

— **Meggyilkolták** Ufában, Scheithale vezérőrnagy lakásán Syrtlanoff Ali Oskar ügyvédet, a birodalmi дума tagját. A gyilkosok az őrnagy rokonai. Hogy miért tették el láb alól Syrtlanoffot, ennek az okát még nem tudják.

— **A férfi miatt.** Véres dráma történt kedden Pécsen. Horváth Sándor városi fogyasztási főügyelő elhagyta a feleségét és közös háztartásra lépett Horváth Anna varrónővel. A feleség kérésére a férj visszatért a családjához, a varrónő azonban nem nyugodott a dologba és a férfit hívogatta vissza. A feleség ezért kedden fölkereste Horváth Annát, aki azonban nem engedte a lakásba. Az asszony mindenáron be akart menni, mire a varrónő revolverből kétszer rálőtt. Mindkét golyó talált. A feleséget a kórházba vitték, ahol meghalt. Horváth Annát letartóztatták.

— **Bizonyítatok, gazemberek!** A Sopron melletti Balfon van egy ideggyógyintézet, ahol epileptikusokat is kezelnek. Ennek az ideggyógyintézetnek az ügyeivel a *Népszava* már többször foglalkozott. Első ízben 1911 márciusában, amikor lapunk egyik munkatársa Balfon járt és személyes tapasztalatai alapján hosszabb cikket számolt be mindarról, amit látott és hallott Balfon. Ujabban pedig néhány hét előtt, amikor lapunk soproni tudósítója járt Balf-fürdőn és ugyancsak cikk keretében számolt be tapasztalatairól. Nem akarunk most ezekre a cikkekre visszatérni, mivel ismétlésekbe kellemetlen bocsátkoznunk, csak egy hitvány rágalomra akarunk válaszolni, amely a Sopronban megjelenő „Nemzetör”-ben látott napvilágot. Soproni tudósítónk ugyanis arról értesít bennünket, hogy a „Nemzetör” legutóbbi számában dr. Meisner Ernő szerkesztő tollából egy cikk jelent meg, amely a *Népszava* támadásaival foglalkozik és többek között ezeket mondja:

Ezek a tapasztalataim furcsa színben tünnetik föl a *Népszava* cikkiróját; dr. Wosinszky szerint a *Népszava* egy munkatársa meg akarta már „vágni”, mikor először támadták. Ez úgy látszik, a második kísérlet, amelynek egy Schütz Jakab nevű volt beteg az értelmi szerzője.

Ez tehát annyit jelent, hogy a *Népszava* munkatársa meg akarta zsarolni dr. Wosinszkyt, a balfi gyógyintézet tulajdonosát. Természetesen eszünkbe sem jut, hogy akár csak egyetlen szóval is védekezzünk e pimasz rágalommal szemben, de kijelentjük, a következőket: *Alávaló, hitvány, bírángazemberek úgy dr. Wosinszkyt, mint Meisner Ernőt* mindaddig, amíg állításukat be nem bizonyítják.

— **Halálos zuhanás a liftről.** Epstein Ignác szerelő a Lónyai-utca 18. számú házában a személyfölvonót javította. A negyedik emelet magasságában rálépett a légfogó deszkára, amely eltörtött alatta. A szerencsétlen ember lezuhant a földszinre, ahol holtan terült el. A holttestét a bontoló intézetbe szállították.

— **Munkaközben.** Sulyos szerencsétlenség érte kedden Szeiler János vasuti fűtőt, aki a szári (Fejér) iparvasut mozdonyán dolgozott. A szerencsétlen ember megcsuszott és lebukott a mozdonyról. A lába beleakadt a korlát egyik fokába és így függő helyzetben vitte magával a mozdony mintegy 80 méternyire. A mozdonyvezető nem tudott rajta segíteni és mire a mozdonyt megállította, a fűtő feje annyira összezuzódott, hogy életveszedelemes sérülésével kórházba kellett szállítani.

— **A csodadoktor.** Kis (Klein) Sándor keceli származású vándorkereskedő a Kalocsa környékén levő tanyákon és falvakban éveken keresztül csodadoktor hírében állott. Növelte a hatást, hogy a csodadoktor „siketnéma” volt és a hozzá zárandókló betegekkel jelek útján és írásban érintkezett. A betegeit csak csoportosan fogadta, ezek pedig az ő hókusz-pókuszai közben elpanaszolták egymásnak bajaikat, ő kihallgatta beszélgetéseiket és azután kezelés közben csak ránézett a betegre s azonnal megmondotta, hogy mi fáj neki. A betegek persze nem tudták hová lenni az ámulattól. A szappanból és kölni vízből készített orvossággal a hiszékeny emberek addig dörzsölték a fájdalmas helyet, amíg meg nem gyógyult vagy amíg meg nem unták. A csodadoktor üzelméről tudomást szerzett a hatóság is, ő azonban megnevezte a dolgot és jó ideig nem mutatkozott. Most egy asszony fölismerte őt a kalocsai hetipiacon, amint hangosan magyarázott valamit a körülötte állóknak. A rendőrség letartóztatta.

— **Csöndélet a hadihajón.** A Marseillean borgonyzó „Republique” hadihajón a matrózok összeverekedtek és a gépteremben késsel mentsék egymásnak. Egy haditengerészt társai agyonverték. A parancsnok fogságra vetette a gyilkos matrózokat.

— **A löporgyárban.** A möllersdorfi (Alsó-ausztria) löporgyárban kedden sulyos katasztrófa történt. A 12. számú löporostoronyban fölrobbant egy gránát és egy munkást halálosan, két másikat könnyebben sebesített meg.